

श्री

स्वयंप्रभसुखंब्रह्म । दयारचितविग्रहम् ॥

यथार्थानुभवानंदे । पदगीतंगुरुन्नुमः ॥

श्री मच्छंकर भगवत्पूज्य पादाचार्य जगद्गुरु
महाराज श्री शारदा पीठाधीश्वर श्रीमद्राज
राजेश्वर शंकराश्रम स्वामीजी

पाटण पधार्या त्यारे

तेमनी पधरामणी वखते गवातां मंगळ

गायननो संग्रह.

संवत् १९४४ द्वितिय चैत्र सन १८८८
किम्मत रु०—१—३ अंक आना त्रष्टु पाठ.

अमदावाद युनियन प्रिन्टिंग प्रेस.

૩૪૪૩

॥ શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥

શ્રી શંકર સત્યધે.

શ્રીમન્ન શંકરાચાર્ય માહારાજની
પદરામણીનું ગીત.

અરબી ૧

(સવસ્ત્રી અવધપુરી ઉત્તમ ગામરે—એ રાગ)

બોલો સખીઓ, હરહર શ્રી માહાદેવરે;
ગણપત સ્વામી, વિધન હરે તતખેવરે. ૧
ચાલો ચતુરા, શંકર સ્વામિ સંગરે;
ચોંપ ધરીને, ઉરમાં રાખી ઉમંગરે. ૨
રાજ રાજછે, કરવાં કામ સંસારીરે;
પણ આ તક છે, મળવી દુર્લભ ભારીરે. ૩
ચર્ણ કર્ણનું, સાર્થક આ શુભ કાળરે;
દુર્જન હસતાં, રખે ધરતાં લાળરે. ૪
ગુર ભક્તિમાં, હોય ન ધરવું શુભાનરે;
નેની વૃત્તી, સઉનાપર છે સમાન્યરે. ૫

પુન્ય નિયંતા, ધૈર્યથી ધર્મ બતાવેરે;	
તેને જોતાં, હેત ન હર ક્યમ આવેરે.	
આપણને તો, મોટા લાવો આજરે;	
સુંદર લાગે, કેવો સર્વ સમાજરે.	૭
પરનિંદાને, મિથ્યા વાદ વિનાદરે;	
કરવા કરતાં, ગુરુ ભક્તિમા સ્વાદરે.	૮
જેણે સુણીયો, ગુરુ મુખથી સુબોધરે;	
તેના મનમાં, વાધે નહીં વીરોધરે.	૯
શરણાધ ત્રાંશાં, ઢોલતણા જમકારરે;	
પડધમ વાળાં, હર હરના ઉચ્ચારરે.	૧૦
ગાન તાનમાં, કેક યયા ગુલતાનરે;	
કડતાલોના, ગાયનથી ગયું જાનરે.	૧૧
નિશાન ડંકા, હયવરના હણુણાટરે;	
જુલતા હસ્તી, ધુધરના ધણુણાટરે.	૧૨
લોક યોકનો, આવે ગણુતાં ન પારરે;	
નેહ નીચા, શીરથી કરે નમસ્કારરે.	૧૩
સાદો પણ આ, સુંદર ઠાઠ ઝપાવેરે;	
લક્ષ વસાઆ, સ્મારત વર્ગને લાવેરે.	૧૪
પૂર્ણ પ્રેમથી, દ્રઢ રાખી આકીનરે;	
નમે તેહનાં, પ્રાયશ્ચિત થાતાં છિન્નરે.	૧૫
નિજ મંદીરે, પ્રભુને જે પધરાવેરે;	
મુખ શાન્તિને, મંગળ કાર્ય ત્યાં આવેરે.	૧૬

(૫)

શ્રીમન્ન શંકરાચાર્ય માહારાજની પદ્યરામણી
થઈ રહ્યા પછીનો ઉમંગ.

ગરબી. ૨

(જનકપુર નગર સોજામણું—એ રાગ)

સખી આજ ઉમંગ છે અંગમાં,

કૃપા સિંધુરે, આવ્યા શ્રીગુરૂ ઘેર;

૩ડો દીન આજનો. ૧

મુજ હૈયાની હોંસ પુરી પડી,

મારે મટીયુરે, યમ સાથે વેર;

૩ડો દીન આજનો. ૨

પુરા પ્રેમથી પૂજી મેં કરી,

મને લાગીરે, ખરા ભાવની લેર;

૩ડો દીન આજનો. ૩

ગાળ્યો વખત ગુરૂ ગાનમાં,

સામગ્રીરે, કરી વિધ વિધપેર;

૩ડો દીન આજનો. ૪

દિવ્ય મંત્રનો દીપ પ્રગટ થયો,

તેથી બાસેરે, મુજ મતમાં ફેર;

૩ડો દીન આજનો. ૫

ભક્તિ ભાવથી બોળો રીઝતો,

બોલો હરહરે, સહુ ગુરુસાહેર;

(૬)

૩૭૦ દીન આજનો. ૬

સુખ શાન્તિ ગુરૂકને માગીયાં,
દીધાં તેથીરે, ગયુ મનથી ઝેર;

૩૭૧ દીન આજનો. ૭

પડી પવિત્ર હવે હું પંથમાં,
દિક્ષા લઈનેરે, માર્યા દુર્ગુણ ઠેર;

૩૭૨ દીન આજનો. ૮

નિતી સાથ સુ ભક્તિ આદરી,
નિશ્ચય કરસેરે, શ્રી શંકર મેર;

૩૭૩ દીન આજનો. ૯

ગરબી. ૩

(સખી પડવે તે પંથે ચાલ્યારે—એ રાગ.)

ભલે શંકરસ્વામિ પધાર્યા રે, શુભ અર્થ અમારા સાર્યા રે;
મિથ્યા વાદવિવાદી હાર્યા, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૧
થયું પાટણમાં મુકામ રે, જે વિજયી પુરાતન ઠામરે;
વસી સ્મારતને દીક્ષા લામ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૨
આતો વાત નવાઈની લાગેરે, મન ભ્રમણા ભારે ભાગે રે;
ભક્તિભાવ અંતરમાં જાગે, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૩
હશે શિર ગુરૂ એ નવ ભાતરે, દિક્ષા મંત્રનું કાંઈ ન જ્ઞાન રે;
થયું આકીન આવી સાન, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૪
જય વિશ્વંભર ભવ તારારે, શીર ગંગ કંઠ અહિ ભારારે;

(૭)

દુર દોશ કરો સ્વામિ મારા, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૪
 અપરાધી છું ઐશ્વર્ય રે, કરો માફ પોતાનો ગણીરે;
 બળું હર હર નાસોહાની, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૫
 શુદ્ધ ધર્મતણા પ્રતિપાળરે, શ્રી મન્નરાજ રાજેશ્વર દયાળ રે;
 લેજો ભક્ત તણી સંભાળ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૬
 કિર્તિવંત કૃતારથ કરીયારે, નિમિષ માત્રમાં પાતક હરીયારે;
 બવ તરવા હર હર ઉચરીયાં. સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૭
 ભરમ ધારણ જેને લલાટ રે, શીવ ધ્યાન ધર્મ શીર સાટ રે;
 કંઈ રૂદ્રાક્ષ તો ન ઉચ્ચાટ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૮
 નમી પાય વિનંતી કરીએ રે, શંભુ સંકટ સરવે હરીએ રે;
 દેજો સદ્ગુણ પાર ઉતરીએ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૯

ગરબી. ૪

(ચૌદ લોકની શોભારે, સરવે સદેલી—એ રાગ.)

જય શંકર સ્વામિ રે, અમારો એજ ગુરુ;
 વણુ સમજે નિદે રે, તેનાથી નહીંજ ડર. ૧
 દ્રઢ નિશ્ચય બાંધ્યો રે, સુણી સદ્બોધ ખરો;
 સત્ય મારગ જાતાં રે, પછાડી શું પાય ધરો. ૨
 દિવ્ય દિક્ષા સાથે રે, મોક્ષનો મંત્ર ગ્રહો;
 ઉર અક્કલ આવી રે, સુમાર્ગ હવેજ લલ્હો. ૩
 હવું કોઈ ન એવું કે, મનનો ભ્રમ ભાગે;
 પણ પુન્ય પ્રભાવે રે, મળ્યા સ્વામિ ભાગ્યે. ૪

કલ્પ જાતિ જાતિ રે, તણો ય્યમ ધર્મ તજ્જે;
 માહાદેવને મુકી રે, બીજને કેમ ભજ્જે. ૫
 શુભ ગૌર શરિરે રે, જટા ધારી ભોળો;
 અર્ધાંગ બિરાજે રે, ઉમા હર હર બોલો. ૬
 હસ્ત ડાકને ડમરૂ રે, ત્રિશુલ માલા શોભે;
 ભક્ત પાલક પુરોરે, તણા તો નહીં લોભે. ૭
 મનવાન્છિત આપેરે, સકલ દુખનો હરતા;
 સુખદાતા ત્રાતા રે, પાપનો સંહરતા. ૮
 જન રંજન સ્વામિ રે, તણે ચરણે નમીએ;
 પ્રભુ પ્રેશીત જેથી રે, જ્ઞાનમાં નિત રમીએ. ૯
 જય હર હર બોળા રે, કૃપા દ્રષ્ટિ કરીએ;
 સત્ય માર્ગ બતાવો રે, અરજ આ ઉર ધરીએ. ૧૦

શ્રી શંકર સત્ય છે.

શંકર વસે કૈલાસમાં—એ રાગ. ૫

સેવો સદા શિવ સ્નેહથી, યાય પુન્યનો પ્રકાશ;
 સેવો સદાશિવ સ્નેહથી. ૨૬.

આદી અનુપમ ધર્મ તે, શીવ ભક્તિમાં સમાય;
 શાખા અવર છે તેહની, કેમ બીજું બોલાય. સેવો ૧
 શિવ વિષ્ણુમાં છે નહીં, ભિન્ન ભાવ તણી વાત;
 હેતે આરાધો બેઉને, ટબે જેથી સતાપ. સેવો ૨

(૯)

એકજ સ્થાન જવા તણાં, બુદ્ધ માર્ગો જણાય;
 મને સરલનૈ જોઈ છે, માત્ર મત્ત ભેદ થાય. સેવો ૦ ૩
 • એક જીજ્ઞાની નિંદા થકી, શેષે બન્ને ભરાય;
 અર્થસરે નહીં આપણો, તેમાં માલ શું મનાય. સેવો ૦ ૪
 સમન્થા વિના કાંઈ સારને, વાદ કરવોજી વ્યર્થ;
 બૂરસો ધરમતણો છતતાં, હાર્યા લાખજો સમર્થ. સેવો. ૫
 મીઠ્યા વિવાદ કરવા થકી, વખ્ત જતો ન કામ;
 તેને રોકીલ્યો કામમાં, ધરો ધ્યાન રટો નામ. સેવો ૦ ૬
 ખાંધી મુઠી સવા લાખની, ખુલ્લે તર્ત કળાય;
 અન્યો અન્ય ધર્મ કરે, ખીજ વિષનાં રોપાય. સેવો ૦ ૭
 બૂરસો રહે નિજ ધર્મનો, થાય સંપનો જમાવ;
 એક ખીજની લેવા સાલ્લતા, થયો પંથનો ઠરાવ. સેવો ૦ ૮
 નીતિ રીતીથી ચાલવું, ઝેર વેર કરી દૂર;
 સંપેથી રહેવું સર્વદા, ધર્મ બોધ એ જરૂર. સેવો ૦ ૯
 આ લોકે પરલોકમાં, સુખ જેનાથી થાય;
 આરામ જે દીલ આપતો, સત્ય ધર્મ તે ગણાય. સેવો ૦ ૧૦
 સંપ વિજયનો વાવટો, ઉડે જેથી આ હામ;
 તેવા ઉપાયો ગોતતાં, રહે રાજી શિવરામ. સેવો ૦ ૧૧

દીક્ષા લીધા પછી પાળવાના નિયમો.

ગરબી. ૬

(અમદાવાદ નામે આજ, શેરછે સાંરે—એ રાત્ર.)

સખી શિવ ભક્તિમાં ચીત, તૂળ પ્રેરવજેરે;

નમી નારાયણને નિલ, પ્રાર્થના કરજેરે. ૧
 કુળ ધર્મતણી મર્યાદ, કદી નવ લોપીરે;
 નવ મિથ્યા કરતી વાદ, કોઇ શું કોપીરે. ૨
 કદી હુતારાના વેશ, તું સાચા માનિરે;
 નવ રાખ જરા ઉપદેશ, વારતા છાનિરે. ૩
 ધરકામ તજીને રોજ, ન નાવા જતિરે;
 એ મિથ્યા માની મોજ, ખોટ નહીં ખાતીરે. ૪
 રહી નમ્ર સદાકર નમન, હરી દુઃખ હરશેરે;
 તત્કાલ પાપનું શમન, સ્વામ શ્રી કરશેરે. ૫
 કદી કરતી નાહીં વિરોધ, રોષ દીલ રાખીરે;
 નવ ઉત્પન્ન કરતી ક્રોધ, કુ વચનો ભાખીરે. ૬
 નિજ મંદિરમાં રહી નીમ, પાળજે સારોરે;
 જેથી સંસારી સુખ શીમ, પ્રભુ દેનારોરે. ૭
 કદી કોઈથકી વડવાડ, થતી નહીં રાજીરે;
 તું શાખ શાણિમાં પાડ, ન કહે કો પાજીરે. ૮
 પરનિંદામાં સામિલ, કદી નવ થાતીરે;
 દુર રાખ કપટથી દીલ, કુ હામ ન જતીરે. ૯
 મેંતો દિક્ષા લેતાં વેંત, નિયમ આ લીધારે;
 સખી પાળો લાવી હેત, સરસછે સીધારે. ૧૦

હરિગીત છંદ. ૭

જય શંકરા ભવભય હરા, સુખકર કૃપાળા દેવરે,
 સદ્બુદ્ધિપ્રેરે ભાવથી, કરિએ તમારી સેવરે;

અજ્ઞાન બાળકરે અમો, અપરાધ પણ અગણિત હશે,
હે નાથ તે તુંજ કૃપાવણુ, નવ કોઈથીજ ક્ષમા થશે. ૧

છે નાથુરે ઉપકાર અમપર, તે વિશેષ વધારિઆ,
તે મોકલીને શ્રી ગુરુ, જે ભલે અહીંજ પધારિઆ:

દિક્ષા લઈ મહા મંત્ર લીધો, પુન્યને પ્રગટાવવા,
શ્રી રાજ રાજેશ્વર પધાર્યા, પાપ પુનં હટાવવા. ૨

સંસાર સમુળારે ગયા, આકીન વસીયું મનમાં,
શ્રી ગુરુ વર્ણુતણું વધ્યું, મહત્વ શાણા જનનમાં;
કરિઆ કૃતારથ સ્વામિએ, દઈ બોધ ધીરજરે ધરી,
નમિએ કૃપાળુ તેહને, સાષ્ટાંગ દંડવતરે કરી. ૩

ધોડા સમયમાં શ્રેયતા, સિદ્ધાઈ જેણે દાખવી,
શુભ બોધ દીધો જેમણે કે, શીવભક્તિ રાખવી:
સંસાર સાગર તારવાને, નામ દીધું નાવડું,

તે શ્રી ગુરુ પાદારવિંદે, હર જવીને હું પડું. ૪

વિશ્વંભરા જગદીશ્વરા, જગમાંહી જય તું આપજે,
કલ્પીશ કીધાં હોય તે કરી કરણા તું કાપજે;
શ્રદ્ધા વધારી અમતણી, ગુરુ ગાનમાં ચીત ચોડજે,
કોઠટ વિવાદી વેમીના, મત મૂળમાંથી મોડ જો. ૫

તારા પ્રતાપે સંપને, સંતોષ સહુમાંરે વસો,
દ્રઢ થએલું આકીન તે, કોટી પ્રકારે નવ ખસો;
ખટ કર્મ કરીએ ખાંતથી, ભલી ભાત ભાવિકરે રહી,
સત્સંગ રેજો સર્વદા, એ યાચિએ શંભુ સહી.

(૧૨)

શ્રી શંકર સ્તુતિ.

ધંદ્રવન્નૂ છંદ. ૮

મનગીન્દ્રપણ્ડરે શિવજી તમારું મેં જાણ્યું, જટામાં ઘાલીને
કૌતક આ ક્યાંથી આણ્યું. એ રાગમાં પણ ગવાશે.

હે નાથ હે અંતર યામિ સાચા,
બોલું વધુ શું નહિ પૂર્ણ વાચા;
સંસારમાં લુપ્થ થએલ પ્રાણી,
હુંહું તથાપિ સુણુ દીન વાણી. હે નાથ. ૧
મોટાઈ તારી પ્રભુ તું તપાસી,
દે પાપ મોશી દુરરે ઉદાસી;
તારાયકી છે સહુ જીવજંતુ,
આ જન્મના હસ્ત તમામ તંતુ. હે નાથ. ૨
લેજો નિભાવી નિજ ખાળ જાણી,
દીલે દયા ભાવ અતીજ આણી;
બૂલે ભરેલો અગણીત ખામી,
હું માં; અજાણી નથિ સર્વ ગામી. હે નાથ. ૩
આવી પડે આદ્ય શીર જ્યારે,
તારાવિના કોઈ નહીં ઉગારે;
કો વખત દુઃખી સુખમાંહિ હોજી,
દે એક વૃત્તિ તુજ સામુ જોજી. હે નાથ. ૪
દેજે સદા સંગત શ્રી ગુરની,
સારી કરે જીવંતિ જે શરની;

(૧૩)

સ્વીકારજ્ઞે આ વિનતી અમારી,
શ્રી શીવજી સેવક નીજ ધારી. હે નાથ. ૫

શંકરાચાર્ય સ્તુતિ.

ગરબી. ૯

(ગિરીધારીરે, વાત કહું છું વિચારે. -એ રાહ.)

દયાળુરે, દાસ જનોપરભારી,
શુદ્ધ સેવકના હીતકારી. ૧
રાજા ધિરાજીરે, ચક્રવર્ત્ય ગુરુધારી;
કરે વંદન પ્રભુ સુખકારી. ૨

જુન-શ્રી મચ્છારદ મઠ અધિષ્ઠા,
પડમત સ્થાપન ગુરુ ત્રાતા;
શંકર સ્વામી છો સુખ શાતા,
પિતૃ માતારે, રાજ રાજેશ્વર ધારી,
ભૂમંડળના આચારી. ૧
-વિદ્યારે, જામી જગતમાં જામી,
એશ દેશ વિદેશમાં તાજી. ૩

જુન-અષ્ટાંગ યોગ અનુષ્ઠાન કર્તા,
ઉચ્ચ તપશ્ચર્યાનું સર્તા;
પારદેશિક પૂર મન ડર્તા,

(૧૪)

ભર્તા સુખનારે, જગત ગુરુ દુઃખ હારી. શુદ્ધ-૨
શ્રીમત્સ્વામીરે, ચંદ્ર મૌલેશ્વર આજે;
પૂર પાટણમાંહી ખીરાજે. ૪

કુલ-શ્રીમન્નગ્દુહારક સ્વામી,
પુણ્ય પાદ પ્રભુ સુખ ધામી;
વૈદિક માર્ગતણા વિશરામી,
જામી કીર્તિરે સદ્ધર્મ રક્ષક સારી. શુદ્ધ-૨
પ્રતિષાદનરે, અદ્વૈત મત કરનારા,
જન કિલ્મિષ હરનારા. ૫

કુલ-સ્વકુળસ્વધર્મનેતજનારા; પરંપરા મદ ધરનારા,
જળમીન માફક તરનારા,
કુધર્મીરે, આ અવનીમાં જારી, પ્રભુ તેવાના સંહારી. ૬

શ્રી મન્ન શંકરાચાર્ય મહારાજની.

આરતી.

જય જય શ્રી ગુરુદેવ, જય શંકર સ્વામિ; (૨)
આરાધુ તમ પદને, શીર પાએ નામી. જય શંકર સ્વામિ. ૧
કરી કરુણા ઉપદેશ, છે અમને આપ્યો; (૨)
પૂર્ણ પ્રેમથી સ્વામિ, અંધકાર કાપ્યો. જય શંકર સ્વામિ. ૨
ગુરુ ગોવીંદ સ્વરૂપ, અંતર નવ લેખું (૨)

(૧૫)

હીપક જ્ઞાન પ્રભાવે, ભવિષ્ય સુખ પેશું. જય શંકર સ્વામિ. ૩

જય શંકર સુખ રૂપ, સાચ હવે કરજો; (૨)

વિચારીમો વિનતી લઈ, સંકટને હરજો. જય શંકર સ્વામિ. ૪

ભૂલોથી ભરપૂર, હું ભવમાં ભડકું; (૨)

પાપ શાસમાં પડતાં, કૃપાયકી અઠકું. જય શંકર સ્વામિ. ૫

સદ્ બુદ્ધિ દો સ્વામિ, પામી સુખ પાળું; (૨)

આલોકે પરલોકે, વિઠંબણા વાસું. જય શંકર સ્વામિ. ૬

મક્ત તણો પ્રતિપાળ, ભોળો ભવતારે; (૨)

કૃપા તેમની તમપર, તુન્ય નહીં મારે. જય શંકર સ્વામિ. ૭

વાંદી વદિએ એમ, દો આશીશ સ્વામિ; (૨)

સંપ વધે સહુજનમાં, ખસે સકળ ખામી. જય શંકર સ્વામિ. ૮

દુમિલા છંદ.

જશયાન થઈ કરશેા ગુરુ
વિદવાનજ આરત ભારતના,
રતના કરનાં જ્યમ રત્ન દિસે
ત્યમ આપ અનૂપમ આ તકના,
તકના બનતા સુ સવાલ
જવાબ વિના તક બોલ નહારદના,
રદના કરશેા શિતિ કંઠ
સુપંથ અનંત ગુણેા ગુરુ આદરના.

